בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ב** ב**מנחם אב** תשס"ב (**21** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח

"אליהו הנביא, אליהו התשבי..."

היום, **יום ראשון לאחר "שבת נחמו"**, (י' במנחם אב, לפי התאריך המדוייק), **אליהו הנביא עלה בסערה השמימה.** "ויהי בהעלות ה' את אליהו בסערה השמים וילך אליהו ואלישע מן הגילגל. ... ויהי המה הולכים הלוך ודַבֵּר, והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע רואה והוא מצַעֵק, 'אבי, אבי, רכב ישראל ופרשיו', ולא ראהו עוד..." [מלכים_ב ב' 1, 11-12] אליהו הנביא, אחד מעשרה שלא נפטרו אלא שנכנסו בחייהם לגן עדן, היה לדמות נערצת בעם ישראל בכל הדורות וסיפורים רבים סופרו על צדיקים שנגלה להם אליהו והוא מגלה להם סודות ומיישב ספיקות. מנהג קהילות האשכנזים שמעמידים על השולחן בליל הסדר "כוס של אליהו" ומקובל כי הוא מבקר בכל בית בליל זה. ב'ברכת המזון' יש נוהגים לומר "הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות." במוצאי שבת שרים בכל תפוצות ישראל לכבודו של אליהו הנביא. בברית מילה מעמידים כסא לאליהו הנביא כדי שיווכח לו שלא עזבו ישראל את ברית ה' כקטרוגו "ויאמר קנוא קנאתי לה' אלוקי צבא-ות כי עזבו בריתך ישראל..." [מלכים_א י"ט 10] אליהו עתיד להישלח לפני בוא הגאולה השלמה, לעורר את ישראל לשוב אל ה', כמאמר הנביא מלאכי: "הנה אנוכי שולח לכם את אליה הנביא, לפני בוא יום ה' הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם..."[שם ג' 23-24]
[אנציקלופדיה לבית ישראל]

~~~

חודש **אב** נקרא גם **מנחם אב**, כי הקב"ה שנקרא "אב", "מנחם" את עצמו אחרי חורבן בית- המקדש בבניינו בקרוב. סיבה אחרת: מנחם אב – משום שהחודש מסתיים בפרשיות נחמה ובתפילות נחמה לישראל על אבלותם על חורבן בית-המקדש, ובציפיה לגאולה שלמה. ויש אומרים שהוא רמז לשמו של משיח, הקרוי **מנחם**, ולפי האגדה נולד בתשעה באב. [לפיכך, בימים עד וכולל תשעה באב, התאריך ב'דף' רשום כחודש 'אב'. מכאן ואילך, כ'מנחם אב'.]
[במעגלי החיים]

~~~

לפני תהליך של תשובה, צריך להיות תהליך של שאלה... את הסיפור הבא שמעתי לראשונה מפי פרופ' אפרים קציר, לשעבר (בין היתר!) נשיאה הרביעי למדינת ישראל: **איזידור ראבי**, חתן פרס נובל בפיזיקה (1944), החל את לימודיו בדרך קצת חריגה. לא בבית-ספר אלא ב'חדר' אצל מורי, מלמד שלימדו בשנים הראשונות. אך יותר חריג ממסגרת הלימודים שלו היתה האמא שלו. אמו של "איזי הקטן" דרשה ממנו לשאול את רבו שאלות. כל יום שאיזי חזר הביתה היתה שואלת אותו האמא, "נו, איזי, ואיזו שאלה שאלת היום?" ואם איזי לא שאל שאלה ו/או שאלה טובה, איזי לא קיבל ארוחת צהריים... מה שאמו של המדען הדגול לעתיד ידעה, ומה שטוב לנו להזכיר לעצמנו, הוא שאם נרצה להגיע לתשובה/ות, אזי צריכים לדעת לשאול. החינוך היהודי הפורמאלי מתחיל בשלחן אותו ליל סדר שהזכרנו לעיל, בו ה'סדר' נפתח עם

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ב** ב**מנחם אב** תשס"ב (**21** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שאילת 4 הקושיות. כשבהמשך אנחנו נפגשים בבן ה"אינו יודע לשאול", מדריכים לנו חז"ל, "אַת פְּתַח לו", לומר שגם האמא וגם האבא אחראים לחינוך הילד. [ההשלמה, בע"ה, מחר]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל